

Izstāde ar izjūtām kā BRĪVĀ GAISĀ

21. oktobra pēcpusdienā Preiļu kultūras nama izstāžu zālē tika atklāta mākslinieces, Latgales mākslas un amatniecības centra direktores Ilzes Griezānes pirmā personālizstāde, ko sarīkot palīdzēja Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs. Šis priecīgais notikums jaunās gleznotājas dzīvē sasaucās ar citiem svētkiem, jo Preiļu novads, ar kuru Ilzei izveidojusies laba sadarbība, šajā dienā svinēja savas dibināšanas desmito gadskārtu.

Par izstādes būtību tās ievadvārdos stāsta pati māksliniece:

«Vislabāk smalkākās krāsu un emociju nianšes mēs uztveram, kad paši esam tiešā saskarsmē ar dabu. Tikai tur mēs varam redzēt, dzirdēt un izjust to, kādās krāsās uzzied pļavas, kā katrā mežā, silā citādi saistās balss un atbalss.

Man ir ļoti paveicies, ka esmu sastapusi tādus māksliniekus kā Agri Ritiņu, Vēsmu Ušpeli, Viju Stupāni, Jāni Plivdu. Pateicoties viņiem, jau kopš 2006. gada piedalos plenēros, kuros pa istam varu elpot un izjust «BRĪVO GAISU».

Plenēru laikā es izjūtu to, kā mākoņi Rāznes ezera krastos augošo priežu mikstajos klēpjos iekrīt diendusā, kā mēness iebrien ezerā padzerties. Plenērā Raunā «Raunas ceplis» paslēpies vecajā ābeļdārzā, kur vējš savus kūleņus var mest uz nebēdu. Neaizmirstamas izjūtas saistās ar Cesvaines pili un tās romantisko, noslēpumaino parku ar barona Volfa jūtamo klātbūtni. Gleznošana

● Preilieši var lepoties, ka jaunā māksliniece, Latgales mākslas un amatniecības centra direktore **Ilze Griezāne** par savas pirmās personālizstādes vietu izvēlējusies tieši Preiļus. Attēlā gleznotāja kopā ar saviem vecākiem — tēti Teodoru un mammu Janīnu Šteinbergiem. Foto: L.Kirillova

brīvā gaisā Preiļos man saistās ar laiku, kad debesis uzar gājputnu kāši. Gaiss kļuvis kā karaliskais samts, kas pieskāries Preiļu pilij. Šini vasarā Mazirbē pa istam izjūtu jūras gaisu, jūras spēju mainīties ik pa minūtēm. Tikai te es ieraudziju, cik skaisti zīda pušķiem galos zied smilgas. Tas bija vēju un mākoņu krasts.

Pasakaino atvasaras laiku ar atkalredzē-

šanās prieku izbaudīju Ezerniekos, Ežezera krastos. Spīd saule, debesis saplūst ar zemi, jo ūdens ir tik spožs un rāms, ka mākoņu atspulgi tajā līdzinās īstenībai, un pārņem nereāla sajūta, ka tu vairs nesa-proti, kuras ir īstās debesis... Ar kritošo lapu švīkstu, ar rudens ziedu kluso ziedēšanu pirms salnām mani uzrunāja Brukņas muižas dārzs.